

Голова приймальної комісії ЦДАТУ

професор

В.В. Іванишин

« » лютого 2021 р.

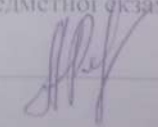
ПРОГРАМА СПІВБЕСІДИ

з іноземної мови

при вступі за спеціальними умовами участі в конкуреному відборі
за освітньо-професійними програмами підготовки ступеня бакалавра
на основі повної загальної середньої освіти

Голова предметної екзаменаційної комісії

доцент

А.О. Роляк

ЗМІСТ

Пояснювальна записка	4
Складові програми співбесіди з іноземних мов	5
Критерії оцінювання	9
Список рекомендованої літератури	12

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програму співбесіди з іноземних мов укладено на основі чинних навчальних програм:

- для учнів 5-9 класів за Державним стандартом базової та повної загальної середньої освіти, затвердженого постановою КМУ від 23 листопада 2011 року №1392 та Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти II ступеня (базова середня освіта), яка розроблена на виконання Закону України «Про освіту» та затверджена наказом МОН України від 20.04.2018 № 408;

- для учнів 10-11 класів за Державним стандартом базової та повної загальної середньої освіти затвердженого Постановою КМУ від 23 листопада 2011 року №1392 та Типовою освітньою програмою закладів загальної середньої освіти III ступеня (профільна середня освіта), яка розроблена на виконання Закону України «Про освіту» і затверджена наказом МОН від 20.04.2018 № 407.

Об'єктом контролю є рівень засвоєння практичних навичок та вмінь з іноземної мови.

СКЛАДОВІ ПРОГРАМИ СПІВБЕСІДИ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (АНГЛІЙСЬКА, ФРАНЦУЗЬКА, НІМЕЦЬКА)

Під час співбесіди оцінюється знання вступника граматичних структур та явищ, що є необхідними для коректного вираження певних понять, а також для розуміння і продукування широкого кола текстів в академічній та професійній сферах; володіння лексичним мінімумом, що є необхідним для продуктивних і рецептивних видів мовленнєвої діяльності у межах програми.

Обсяг лексичного матеріалу обмежується наступними темами:

I. Особистісна сфера:

- повсякденне життя і його проблеми;
- сім'я. Родинні стосунки;
- характер людини;
- здоровий спосіб життя;
- дружба, любов;
- стосунки з однолітками, в колективі;
- світ захоплень;
- дозвілля, відпочинок;
- особистісні пріоритети;
- плани на майбутнє.

II. Публічна сфера:

- навколишнє середовище;
- життя в країні, мова якої вивчається;
- подорожі, екскурсії;
- культура і мистецтво в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- спорт в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- література в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- засоби масової інформації;
- молодь і сучасний світ;
- людина і довкілля;
- покупки;
- харчування;
- науково-технічний прогрес, видатні діячі науки;
- Україна у світовій спільноті;
- свята, знаменні дати, події в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- традиції та звичаї в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- видатні діячі історії та культури України та країни, мова якої вивчається;
- визначені об'єкти історичної та культурної спадщини України та в країні, мова якої вивчається;

- музеї, виставки;
- кіно, телебачення;
- обов'язки та права людини;
- міжнародні організації, міжнародний рух.

III. Освітня сфера:

- освіта, навчання, виховання;
- система освіти в Україні та в країні, мова якої вивчається;
- іноземні мови у житті людини.

ВИМОГИ ЩОДО ВОЛОДІННЯ МОВНОЮ КОМПЕТЕНЦІЄЮ АНГЛІЙСЬКА МОВА

1. Іменник. Злічувані й незлічувані іменники. Число іменника. Відмінювання іменників. Загальний відмінок. Присвійний відмінок. Рід іменника.

2. Артикль. Вживання неозначеного артикля. Вживання означеного артикля. Невживання артиклів *a/an, the*. Місце артикля в реченні.

3. Прикметник. Ступені порівняння прикметників. Порівняльні конструкції з прикметниками. Прикметники, що закінчуються на *-ing* та *-ed*. Прикметники, що вживаються з прийменниками.

4. Числівник. Кількісні числівники. Порядкові числівники. Дробові числівники.

5. Займенник. Особові займенники. Вживання займенника *it*. Присвійні займенники. Зворотні займенники. Взаємні займенники. Вказівні займенники. Питальні займенники. Сполучні займенники. Відносні займенники. Означальні займенники. Неозначені займенники. Заперечні займенники. *Much, Many, Little, Few*.

6. Дієслово. Неправильні дієслова. Уживання дієслів з прийменниками. Способи дієслова. Прості часи в активному стані. Тривалі часи в активному стані. Дієслова, що не вживаються в часових формах *Continuous, Be going, to*. Доконані часи в активному стані. Порівняльне вживання видо-часових форм дієслова.

7. Пасивний стан. Трансформація речень з активною формою дієслова-присудка в пасивну.

8. Модальні дієслова. *Can і Could, May і Might, Must і Have to, Shall, Should, Ought to, Will, Would, Need, Dare, Be to*. Порівняльне вживання модальних дієслів.

9. Наказовий спосіб.

10. Умовний спосіб.

11. Неособові форми дієслова. Інфінітив. Уживання інфінітива без частки *to*. Дієприкметник. Герундій. Уживання герундія або інфінітива.

12. Прислівник. Творення прислівників. Ступені порівняння прислівників. Порівняльні конструкції з прислівниками. Місце прислівників у реченні.

13. Прийменник. Місце прийменника в реченні.

14. Сполучник.

15. Типи речень. Типи питальних речень. Загальні запитання. Спеціальні запитання. Альтернативні запитання. Розділові запитання. Окличні речення. Спонукальні речення.

16. Порядок слів в англійському розповідному реченні. Місце додатка в реченні. Місце означення в реченні. Місце обставини в реченні. Зворотній порядок слів, або інверсія.

17. Складносурядне речення.

18. Складнопірядне речення. Пірядні підметові речення. Пірядні присудкові речення. Пірядні додаткові речення. Пірядні означальні речення. Пірядні обставинні речення. Пірядні речення часу. Пірядні речення місця. Пірядні речення причини. Пірядні речення мети. Пірядні речення наслідку. Пірядні речення способу дії та порівняння. Пірядні речення умови.

19. Узгодження часів. Непряма мова. Непрямі запитання.

НІМЕЦЬКА МОВА

1. Артикль. Відмінювання означеного та неозначеного артиклів. Вживання означеного та неозначеного артиклів.

2. Іменник. Рід іменника. Число іменника. Відмінювання іменників.

3. Порядок слів у простому поширеному розповідному реченні. Порядок слів у питальних реченнях. Порядок слів у складносурядних і складнопірядних реченнях.

4. Прикметник. Ступені порівняння прикметників. Відмінювання прикметників.

5. Числівник. Кількісні числівники. Порядкові числівники. Дробові числівники.

6. Займенник. Особові, присвійні, зворотні, вказівні, відносні займенники.

7. Дієслово. Способи дієслова. Часові форми активного та пасивного стану дієслова дійсного способу. Наказовий спосіб. Умовний спосіб. Модальні дієслова. Дієслова із відокремлюваними та невідокремлюваними префіксами. Зворотні дієслова.

8. Узгодження часів.

9. Інфінітив. Вживання інфінітива з часткою *zu*. Дієприкметник I та II. Модальні конструкції *haben+zu+інфінітив*, *sein+zu+інфінітив*.

10. Інфінітивні групи. Інфінітивні звороти *um...zu*, *statt...zu*, *ohne...zu*.

11. Залежний інфінітив та інфінітивні групи.

12. Прислівник. Ступені порівняння прислівників.

13. Прийменник. Прийменники, що вимагають родового, давального або знахідного відмінків. Прийменники подвійного керування.

14. Складносурядне речення.

15. Складнопірядне речення. Пірядні підметові речення. Пірядні

присудкові речення. Підрядні додаткові речення. Підрядні означальні речення. Підрядні обставинні речення. Підрядні речення часу. Підрядні речення місця. Підрядні речення причини. Підрядні речення мети. Підрядні речення наслідку. Підрядні речення способу дії та порівняння. Підрядні речення умови.

ФРАНЦУЗЬКА МОВА

1. Речення: порядок слів у розповідному реченні; форми утворення ствердження, заперечення, питання; питальні слова, короткі відповіді.

2. Наказовий спосіб (*Indicatif*), умовний спосіб (*Imperatif*), (*Subjonctive*)-висловлення припущення у теперішньому, майбутньому та минулому (три типи умовних речень).

3. Дієслово: часові форми (*Présent*, *Imparfait*, *Futur Simple*, *Passé Composé*, *Plusque Parfait*, *Passé Simple*), випадки вживання.

4. Прислівники та прислівникові сполучення часу(вживання з основними часовими формами французького дієслова); узгодження часів у непрякій мові; пасивний стан (*Forme Passive*).

5. Іменник: утворення множини.

6. Займенники: особові, присвійні, зворотні, неозначені, вказівні займенники.

7. Прикметник: ступені порівняння прикметників; вживання порівняльних конструкцій.

8. Прислівник: прислівники місця, способу дії, часу, міри та ступеня; ступені порівняння прислівників.

9. Прийменник: прийменники часу, місця, напряму, вживання прийменників з дієсловами, прикметниками та іменниками.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ УСНИХ ВІДПОВІДЕЙ ВСТУПНИКІВ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (СПІВБЕСІДА)

Оцінювання результатів знань вступника з мови здійснюється на основі:

а) врахування основної мети, що передбачає різнобічний мовленнєвий розвиток особистості;

б) освітнього змісту навчального предмета, який розподіляється на чотири елементи: знання, вміння й навички, досвід творчої діяльності і досвід емоційно-ціннісного ставлення до світу;

в) функціонального підходу до мовного курсу, який передбачає вивчення мовної теорії в аспекті практичних потреб розвитку мовлення.

Об'єктами оцінювання мають бути:

- мовленнєві вміння й навички з чотирьох видів мовленнєвої діяльності;
- знання про мову й мовлення;
- мовні вміння та навички;
- досвід творчої діяльності;
- досвід особистого емоційно-ціннісного ставлення до світу.

При оцінюванні усної відповіді потрібно керуватись такими критеріями:

- Повнота і правильність відповіді.
- Ступінь усвідомлення, розуміння вивченого.
- Мовленнєве оформлення відповіді.

Відповідь повинна бути зв'язним, логічно послідовним повідомленням на певну тему, виявляти вміння застосовувати визначення, правила до конкретних випадків.

Бали	Рівень	Характеристика виконаної роботи
І рівень - початковий	1	Вступник може розрізнити об'єкт вивчення і відтворити деякі його елементи; мало усвідомлює мету навчально-пізнавальної діяльності, буде лише окремі, не пов'язані між собою речення; лексика висловлювання дуже бідна..
	2	Вступник фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення; виявляє здатність елементарно викласти думку; може усно відтворити кілька термінів, явищ без зв'язку між ними; буде лише окремі фрагменти висловлювання; лексика і граматична будова мовлення бідна й одноманітна.
	3	Вступник відтворює менш як половину навчального матеріалу; може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; висловлювання не є завершеним текстом, хибує на непослідовність викладу, пропуск фрагментів, важливих для розуміння думки; лексика і граматична будова збіднені.

II рівень – середній	4	Вступник має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; описує явища, процеси без пояснень причин, слабо орієнтується в поняттях; висловлювання характеризується неповнотою і поверховістю в розкритті теми; порушенням послідовності викладу; не розрізняється основна та другорядна інформація; добір слів не завжди вдалий.
	5	Вступник знає більш як половину навчального матеріалу; розуміє основний навчальний матеріал; здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; формулює поняття, наводить приклади; підтверджує висловлене судження прикладами; питання значною мірою розкриті, але трапляються недоліки за низкою показників; поверхово розкрито питання, бракує єдності стилю та ін.
	6	Вступник виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу, може поверхово аналізувати події, процеси, явища і робити певні висновки; відповідь його правильна, але недостатньо осмислена; самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо теми, вміє застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, відсутня самостійність суджень, їх аргументованість, добір слів не завжди вдалий тощо.
III рівень – достатній.	7	Вступник правильно і логічно відтворює навчальний матеріал; самостійно створює достатньо повний, зв'язний, з елементами самостійних суджень текст; розуміє основоположні теорії і факти, установлює причинно-наслідкові зв'язки між ними; вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження певних думок; вдало добирає лексичні засоби але у відповіді є недоліки, наприклад: відхилення від теми, порушення послідовності її викладу; основна думка не аргументується, правила не завжди підтверджуються прикладами тощо.
	8	Знання вступника є достатньо повними, він вільно застосовує вивчений матеріал у стандартних ситуаціях, вміє аналізувати, установлювати найсуттєвіші зв'язки і залежності між мовними явищами, фактами, робити висновки; вдало добирає лексичні засоби; відповідь його повна, логічна, обґрунтована, але з деякими неточностями.
	9	Вступник вільно володіє вивченим матеріалом, застосовує знання в дещо змінених ситуаціях, вміє аналізувати і систематизувати інформацію, використовує загальновідомі докази у власній аргументації; висловлює стандартну аргументацію при оцінці дій, процесів, явищ; чітко тлумачить поняття; вдало добирає лексичні засоби. Відповідь повна, правильна, логічна, обґрунтована, хоча їй і бракує власних суджень.
IV рівень – високий.	10	Вступник володіє глибокими й міцними знаннями, робить аргументовані висновки; критично оцінює окремі нові мовні факти, явища, ідеї, наводить доречні приклади. Мова відзначається багатством словника, граматичною правильністю, додержанням стильової єдності і виразності.
	11	Вступник володіє узагальненими знаннями з предмета, аргументовано використовує їх; вміє застосувати вивчений матеріал для власних аргументованих суджень у практичній діяльності. Відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною різноманітністю
	12	Вступник має системні, дієві знання, користується широким арсеналом засобів доказів своєї думки; вирішує складні проблемні завдання; схильний до системно-наукового аналізу явищ; відповідь повна, глибока, аргументована, вступник вміє застосовувати знання творчо. Відповідь відзначається багатством слововживання, граматичною правильністю.

Абітурієнт рекомендується до зарахування:

- а) якщо набрав 100-140 балів, його відповідь оцінюється на оцінку «задовільно»;
- б) якщо набрав 145-180, його відповідь оцінюється на оцінку «добре»;
- в) якщо абітурієнт дав правильні відповіді на 26-30 завдань і набрав більше 180 балів його відповідь оцінюється на оцінку «відмінно».

Абітурієнт не рекомендується до зарахування:

- а) якщо набрав менше мінімальної кількості балів.

Мінімальна кількість балів для допуску до участі в конкурсі складає 100 балів.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Англійська мова

1. Богатирець В.В., Куделько З.Б., Лучак М.М., Макар В.Ю. Public Administration. – Чернівці: Книги XXI, 2009. – 375 с.
2. Куліш В. Прискорений курс англійської мови. – Київ: А.С.К., 1998. – 287с.
3. Роляк А.О. Методичні вказівки до виконання контрольних робіт з дисципліни «Іноземна мова за професійним спрямуванням» (для студентів економічних спеціальностей заочної форми навчання). – Кам.-Под.: ПДАТУ, редакційно-видавничий відділ, 2013. – 24 с.
4. Роляк А.О. Англійська мова за професійним спрямуванням (для студентів економічних спеціальностей). Частина 2. – Кам.-Под.: ПДАТУ, редакційно-видавничий відділ, 2014. – 42 с.
5. Роляк А.О. Англійська мова. Тексти для читання (для студентів агрономічних спеціальностей). – Кам.-Под.: ПДАТУ, редакційно-видавничий відділ, 2015. – 44 с.
6. Роляк А.О. НМК нормативної навчальної дисципліни «АНГЛІЙСЬКА МОВА (за професійним спрямуванням)» підготовки фахівців ОКР «бакалавр» напряму 6.100102 «Процеси машини та обладнання агропромислового виробництва». – Методична розробка. – Кам.-Под.: ПДАТУ, редакційно-видавничий відділ, 2016. – 278 с.
7. MacKenzie I. English for business studies. – Cambridge University Press, 2007. – 176 p.
8. Riley D. Check your vocabulary for business. – Cambridge University Press, 2007. – 186 p.
9. Murphy Raymond. English Grammar in Use. A self-study reference and practice book for intermediate students. – Cambridge University Press, 2005. – 327 p.
10. Soars Liz and John. Headway Pre-Intermediate. – Oxford: OUP, 2007. – 160 p.
11. Soars Liz and John. Headway Intermediate. – Oxford: OUP, 2003. – 160 p.

Німецька мова

1. Бориско Н.Ф. 3. Бізнес-курс німецької мови. – Київ: Логос, 2004. – 352 с.
2. Бринзюк І.Е. Німецька мова. Теми з перекладом. – Х.: Ранок, 1998. – 128 с.
3. Вікторовський В.Г. Енциклопедія німецьких тем. – 2-ге вид., випр. та доп. – Х.: ТОРСІНГ ПЛЮС, 2005. – 432 с.
4. Дорофєєва Ж. В., Луговська І. Б. Німецька мова для студентів усіх спеціальностей. – Кам'янець-Подільський: Абетка, 2007. – 128 с.
5. Дорофєєва Ж.В. Німецька мова. Практикум. – Кам'янець-Подільський: Зволейко Д. Г, 1997. – 28 с.

6. Adelheid Hoffgen Deutsch lernen für den Beruf; Verlag für Deutsch
7. Christian Fandrych. Sage und schreibe. Ernst Klett Sprachen. – Stuttgart, 2004. – 438 p.
8. Ulrike Tallowitz. Klipp und Klapp. Ernst Klett Sprachen. – Stuttgart, 2004. – 307с.
9. Газета «Deutsch». Goethe-Institut.

Французька мова

1. Бурбело В. Б., Венгренівська Г. Ф., Словник французько-український та українсько-французький. – Ірпінь: ВТФ Перун, 1996. – 517с.
2. Крючков Г. Г., Мамотенко М. П. Прискорений курс французької мови. – Київ: А.С.К., 2005. – 382с.
3. Матвишин В. Г. Бизнес-курс французского языка. – Киев: Логос, 2001. – 382с.
4. Ніколаєва С. Ю. та ін. Тестові завдання з французької мови : Навч. посібник для учнів ст. класів, абітурієнтів, студентів.-К.: Освіта, 1998.-142с.
5. Функе Михелине Французский за 30 дней. – Киев: Методика, 1998. – 288с.
6. Abry Dominique, Chalaron Marie-Laure La grammaire des premiers temps. – Presses Universitaires de Grenoble, 2000. – 258с.
7. Assimil. Французский без труда сегодня / А. Булжер, Ж.-Л. Шерель.-М., 2006. – 622с.
8. Odile Thiévenaz Grammaire du Français. CLE International, Paris, 1997